

การใช้วจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลี ของนักศึกษาชาวไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร¹

สิรินาท ศิริรัตน์²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีในคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ไม่เคยศึกษาภาษาเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่เคยศึกษาภาษาไทยกลุ่มละ 20 คน (เพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่ม เพื่อให้ได้มาซึ่งสถานการณ์ที่เหมาะสมต่อการกล่าววจนกรรมการชมเชย และการตอบรับคำชมเชย ผลปรากฏว่าหัวข้อหรือประเด็นที่ก่อให้เกิดการกล่าวคำชมเชยคือ 1. รูปลักษณ์ภายนอก 2. อุปนิสัย และ 3. ความสามารถของกลุ่มสนทนา จากนั้นจึงนำหัวข้อทั้ง 3 มาจำแนกกับปัจจัยทางสังคม 2 ประการคือ 1. เพศ (ชายและหญิง) และ 2. ระดับความสนิทสนมของกลุ่มสนทนา ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยทางสังคมเหล่านี้ มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อการใช้กลวิธีในการชมเชย และการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มสนทนาเช่นเดียวกัน จากนั้นผู้วิจัยได้จำแนกสถานการณ์ในการกล่าวคำชมเชย ออกเป็น 12 สถานการณ์ แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มประชากร 3 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน (เพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน) ได้แก่ 1. กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลี 2. กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่มีความรู้ภาษาไทย 3. กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลี ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเลือกใช้วจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยโดยคำนึงถึงปัจจัยทางสังคมเป็นหลัก โดยเลือกใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยที่ใกล้เคียงกับการใช้วจนกรรมของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลีมากกว่ากลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่มีความรู้ภาษาไทย

คำสำคัญ : 1. วจนกรรมการชมเชย 2. วจนกรรมการตอบรับคำชมเชย 3. ผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทย
4. วจนกรรมการชมเชยภาษาเกาหลี 5. การสอนวจนกรรมการชมเชย

¹ บทความนี้ปรับปรุงจากส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การใช้วจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของนักศึกษาชาวไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร” ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2556

² อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาปัจจุบันตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อีเมล : sirirat_s3@su.ac.th โทร : 03 425 5096

The research on speech acts of compliments and compliment responses of Thai Korean learners: with a focus on Silpakorn University students³

Sirinat Sirirat⁴

Abstract

The purpose of this research is to analyze the use of speech acts of giving compliments and compliment responses by Thai Korean majors at Faculty of Art, Silpakorn University in comparison to Thai students who have never studied the Korean language and Korean students who have never studied the Thai language before. The researcher conducted the interviews with 20 Thai students who have never studied the Korean language and 20 Korean students who have never studied the Thai language (10 males and 10 females in each group) to acquire appropriate situations to use the speech acts of giving compliments and responses to compliments. The interview results revealed that subjects leading to the speech acts of compliments and compliment responses are (1) Appearance, (2) Personality, and (3) The ability of an interlocutor. The researcher classified each subject into 2 social factors, namely (1) Sex (male or female) and (2) The intimacy of the speaker and the interlocutor (very familiar and not familiar/slightly familiar), which showed their strong influences towards the use of speech acts of giving compliments and compliment responses. The researcher then divided compliment situations into 12 situations which were used to do further research on 3 groups of respondents: Thai students who have never studied the Korean language, Korean students who have never studied the Thai language, and Thai students who study the Korean language. Each group of respondents consisted of 10 males and 10 females. The research result showed that most of Thai Korean language learners were significantly concerned with the social factors when using speech acts of compliments and responses to compliments. Moreover, their selected strategies of speech acts of giving compliments and compliment responses were more similar to the speech acts used by Thai students who have never studied the Korean language, than those that were used by Korean students who have never studied the Thai language.

Keywords: 1. The speech acts of compliments 2. The speech acts of compliment responses
3. Thai Korean language learners 4. The compliment speech acts in Korean
5. Teaching the speech act of compliments

³ This article is based on part of the research "The Research on Speech Acts of Compliments and Compliment Responses of Thai Korean Learners: with a focus on Silpakorn University students" which was funded by a research project from the Faculty of Arts, Silpakorn University in 2013

⁴ Lecturer, Ph.D., Department of Korean, Faculty of Arts, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
Email address: sirirat_s3@su.ac.th Tel: 03 425 5096

บทนำ

วจนกรรมการชมเชยเป็นวจนกรรมหนึ่งที่มีนิยามใช้กันในชีวิตประจำวันไม่น้อยไปกว่าวจนกรรมอื่น ๆ แต่ Wolfson (1984: 238-239) กล่าวว่าวจนกรรมการชมเชยแตกต่างจากวจนกรรมอื่น ๆ ตรงที่เป็นวจนกรรมที่ผู้พูดแสดงความรู้สึกอันดีงามของตนเองที่มีต่อกริยาทำทาง รูปลักษณะภายนอก อุปนิสัย การแต่งกาย และอื่น ๆ ของผู้ฟัง นอกจากนี้วจนกรรมการชมเชยยังเป็นกลวิธีทางการสื่อสารประการสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างผู้พูดและผู้ฟังให้ดียิ่งขึ้นไปด้วย แต่จากงานวิจัยของ Holmes (1986: 488); Holmes (1995: 119) แสดงให้เห็นว่าวจนกรรมการชมเชยมิได้มีเพียงด้านดีเท่านั้นหากแต่ยังมีด้านลบ (a darker side) ด้วยเช่นกัน เพราะหากผู้ฟังแปรเจตนาการพูดชมเชยของผู้พูดผิดไปอาจก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนถูกดูหมิ่น เย้ยหยัน แดกดันจนเกิดความไม่พอใจหรือเข้าใจผิดในตัวผู้พูดได้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า วจนกรรมการชมเชยเป็นวจนกรรมที่ยากและมีความซับซ้อนกว่าวจนกรรมหนึ่ง นอกจากนี้ Wolfson (1981: 123); Manes & Wolfson (1981: 127) ยังกล่าวว่าวจนกรรมการชมเชยมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากวจนกรรมอื่น ๆ อยู่ 4 ประการคือ ประการที่หนึ่ง วจนกรรมการชมเชยไม่ใช่วจนกรรมที่ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างเป็นทางการจากสมาชิกในครอบครัวหรือสถาบันการศึกษา มนุษย์เราจะต้องศึกษาเรียนรู้วจนกรรมการชมเชยจากสภาพแวดล้อมแล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตามความเหมาะสมตามสถานที่ เวลา คู่สนทนาและสถานการณ์ ประการที่สอง วจนกรรมการชมเชยมีองค์ประกอบ ขอบเขต ความหลากหลายมากหากเทียบกับวจนกรรมอื่น ๆ ผู้พูดสามารถใช้วจนกรรมการชมเชยในการขอบคุณ ทักทาย ออลาต่อผู้ฟังได้ ประการที่สาม ในกรณีที่ไม่ใช่วจนกรรมการชมเชยที่เป็นรูปแบบตายตัว มักมีการใช้ลักษณะการพูดเกริ่นนำข้างหน้าหรือข้างหลังของคำชมเชยได้ ประการสุดท้าย วจนกรรมการชมเชยในลักษณะรูปแบบตายตัวอาจเป็นอุปสรรคต่อผู้ที่ศึกษาภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองทำให้ไม่สามารถใช้วจนกรรมการชมเชยได้อย่างเป็นธรรมชาติเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่า วจนกรรมการชมเชยเป็นวจนกรรมที่มีลักษณะพิเศษ ผู้พูดจะต้องรู้จักใช้วจนกรรมการชมเชยโดยคำนึงถึงสถานภาพของตนเอง สถานภาพของผู้ฟัง เวลา สถานที่และโอกาสที่เหมาะสม จึงจะสามารถสื่อสารด้วยวจนกรรมการชมเชยอย่างมีประสิทธิภาพได้⁵ Holmes (1986); Holmes & Brown (1987); Holmes (1988) กล่าวว่า วจนกรรมการชมเชยของชาวอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการกล่าวทักทายและการออลา เมื่อชาวอังกฤษได้รับคำชมเชยมักตอบรับคำชมเชยด้วยการกล่าวคำขอบคุณหรือแสดงความเห็นด้วยต่อคำชมเชยนั้นมากกว่าจะกล่าวปฏิเสธ คำชมเชยเพื่อเป็นการรักษาหน้าของผู้ชมเชย เช่นเดียวกับชาวอเมริกันที่ยึดถือหลักการคล้ายตาม (agreement maxim) ตามหลักความสุภาพของลีช (Leech, 1983) ตรงกันข้ามกับชาวจีนที่มักยึดถือหลักความถ่อมตน (modesty maxim) ดังในงานวิจัยของ Chen (1993) ที่มีการเปรียบเทียบลักษณะการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของชาวอเมริกันและชาวจีนโดยพบว่าชาวอเมริกันจะกล่าวชมเชยผู้อื่นอยู่บ่อยครั้ง อีกทั้งเมื่อได้รับคำชมเชยชาวอเมริกันมักจะแสดงท่าทีเห็นด้วยหรือยอมรับคำชมเชยนั้น ๆ ส่วนชาวจีนจะกล่าวคำชมเชยผู้อื่นเมื่ออยากชมเชยจริง ๆ ไม่กล่าวคำชมเชยพร่ำเพรื่อ และชาวจีนเลือกที่จะไม่ยอมรับคำชมเชยนั้นตรง ๆ

⁵ การชมเชยมีอยู่หลายประเภทด้วยกัน เช่น การชมเชยตัวเอง การชมเชยคู่สนทนา การชมเชยบุคคลที่สาม ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาเพียงลักษณะการกล่าวคำชมเชยของผู้พูดเท่านั้น หากแต่หมายรวมถึงการศึกษาลักษณะการชมเชยของผู้พูดและการตอบรับคำชมเชยของผู้ฟังซึ่งนับเป็นการสื่อสารในลักษณะของคู่วจนกรรม (adjacency pair) ที่เมื่อผู้พูดกล่าวชม ผู้ฟังก็จะกล่าวตอบคำชมนั้นต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ลักษณะของการกล่าวคำชมเชยและการตอบรับคำชมเชยมักจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสังคม สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาคหรือประเทศ

เพื่อเป็นการแสดงความถ่อมตน เพราะการแสดงการยอมรับในคำชมเชยสำหรับวัฒนธรรมจีนเป็นเสมือนการยกตนเองเหนือกว่าผู้กล่าวคำชม

ในกรณีการชมเชยของชาวเกาหลีที่มักจะกล่าวคำชมเชยแก่ชาวต่างชาติที่เพิ่งพบหน้ากันเป็นครั้งแรก อยู่เสมอ โดยพูดชมว่า “한국말 잘 하시네요./han-gung-mal chal ha-shi-ne-yo/ (ฮันกุงมัล ฉัล ฮาชีเนโย)” (พูดภาษาเกาหลีเก่งจังเลยนะคะ/ครับ)” ทั้งนี้ที่ได้ยินชาวต่างชาติพูดภาษาเกาหลีกับตนได้แม้เพียงแค่การกล่าวคำทักทายสั้น ๆ ว่า “안녕하세요?/an-nyŏng-ha-se-yo?/ (อันนย็องฮาเซโย๊ะ)” หรือ “สวัสดิ์ค่ะ/ครับ” เพียงประโยคเดียวก็ตาม ทั้งนี้ทำให้ชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวไทยเกิดความรู้สึกประหลาดใจ เคลือบแคลงใจและปฏิบัติตัวไม่ถูกต้องเมื่อได้รับคำชมเชยจากชาวเกาหลี เพราะในความรู้สึกของชาวไทยแล้วคำนิยามของคำว่าชมเชยไม่ต่างจากคำว่า ‘ยกยอ (flattery)’ สักเท่าใดนัก (Intachakra, 2001: 250-251) แต่ Park (2006: 77) กล่าวว่า การพูดชมเชยเช่นนี้ของชาวเกาหลีเป็นการกล่าวคำทักทายประเภทหนึ่ง ผู้พูดมิได้มีความคิดว่าชาวต่างชาติผู้นั้นมีทักษะการพูดภาษาเกาหลีเก่งจริง ๆ หากแต่ผู้พูดกล่าวชมเชยเมื่อได้ยินชาวต่างชาติพูดภาษาเกาหลีเพราะรู้สึกดีใจที่อีกฝ่ายพูดภาษาของตนได้และเพื่อเป็นการแสดงไมตรีจิตอันดีที่มีต่อผู้ฟัง แต่หากชาวไทยที่พูดภาษาเกาหลีได้เพียงแค่คำทักทายว่าสวัสดิ์ ได้ยินคำชมเชยจากชาวเกาหลีว่าเก่งภาษาเกาหลี อาจทำให้ชาวไทยผู้นั้นแปรเจตนาของผู้กล่าวคำชมเชยผิดไป เป็นผลให้เกิดความรู้สึกตกใจหรือประหลาดใจที่ถูกยกยอ นอกจากชาวไทยจะไม่เข้าใจในจุดประสงค์การชมเชยของชาวเกาหลีแล้ว ยังมีอาจสานสัมพันธ์ไมตรีที่ผู้กล่าวชมเชยชาวเกาหลีส่งมาให้อีกด้วย จนกลายเป็นปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อสื่อสาร (communication breakdown) ระหว่างกันในที่สุด

ในส่วนของการตอบรับคำชมเชย Lee (1996: 112) กล่าวว่า เมื่อชาวเกาหลีได้รับคำชมเชยไม่ควรแสดงท่าทีเห็นด้วยหรือตอบรับคำชมเชยเสมอไป เพราะในวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีการแสดงออกเช่นนั้นหมายถึงลักษณะของผู้ที่ไร้ซึ่งความสุภาพอ่อนน้อม หยิ่ง ยโสและ/หรือการโอ้อวดตนเอง จากงานวิจัยของ Cedar (2006) พบว่ากลุ่มประชากรชาวไทยมีการตอบรับคำชมด้วยการยิ้ม แต่ในงานวิจัยของ Lee (2005) กล่าวว่า การแสดงปฏิกิริยาตอบรับคำพูดของฝ่ายตรงข้ามด้วยการยิ้มในบางครั้งแสดงให้เห็นถึงความไม่รู้ ความงงเขลาของบุคคลนั้นได้ และจนถึงปัจจุบันนี้ยังไม่ปรากฏงานวิจัยแสดงการเปรียบเทียบลักษณะการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยระหว่างชาวเกาหลีและชาวไทย จึงทำให้ยังไม่สามารถแจ่มแจ้งและเปรียบเทียบความแตกต่างทางการใช้วัจนกรรมของชาวไทยและชาวเกาหลีได้อย่างชัดเจน งานวิจัยนี้จึงมีความสำคัญยิ่งที่จะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับการชมเชยของชาวเกาหลีและชาวไทย อีกทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลี และสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการผลิตตำราเรียนภาษาเกาหลีเพื่อให้นักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีในประเทศไทยได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีอยู่ในประเทศไทยสามารถใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีได้แจ่มชัดเดียวกับเจ้าของภาษาซึ่งเป็นชาวเกาหลีหรือไม่ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักศึกษาชาวไทย (Thai Native Speaker: KNS) 2) กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี (Korean Native Speaker: TNS) และ 3) กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษา

ภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากร (Thai Korean Learner: TKL) โดยนำผลวิจัยที่ได้จากกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 3 เปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ได้จากกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กำหนดขึ้นในงานวิจัยนี้มีผลต่อลักษณะการใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของกลุ่มนักศึกษาชาวไทย ที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรหรือไม่⁶ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ไม่รู้ภาษาเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่รู้ภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาว่าปัจจัยทางสังคม (สถานภาพ ความสนิทสนม และเพศ) มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างไร โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ไม่รู้ภาษาเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่รู้ภาษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้ว่าวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ไม่รู้ภาษาเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่รู้ภาษาไทยมีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
2. ได้รับความรู้ว่าปัจจัยทางสังคม (สถานภาพ ความสนิทสนม และเพศ) ของคู่สนทนาส่งผลต่อการใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรเช่นไร
3. ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ที่มีความสนใจศึกษาวิจัยเรื่องวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีต่อไป

⁶ ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มประชากรในการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 3.1 กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีผู้ไม่มีความรู้ภาษาไทย (Korean Native Speaker: KNS) 3.2 กลุ่มนักศึกษาชาวไทยผู้ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลี (Thai Native Speakers: TNS) และ 3.3 กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากร (Thai Korean Learner: TKL)

ทั้งนี้ ด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการศึกษาวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีอยู่ในประเทศไทย นอกจากกลุ่มประชากรที่ 3 แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ขึ้นมาเพื่อนำลักษณะการใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของประชากรกลุ่มที่ 3 ไปศึกษาเปรียบเทียบกับลักษณะการใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เพราะปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้วัจนกรรมของประชากรกลุ่มที่ 3 มีหลายประการซึ่งอาจเป็นปัจจัยมาจากความเคยชินจากการใช้ภาษาแม่ หรือปัจจัยจากองค์ประกอบทางการใช้ภาษาเกาหลีก็เป็นได้ การแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม จึงมีส่วนช่วยในการวิเคราะห์ผลการวิจัยและอธิบายได้ว่าสาเหตุที่ประชากรกลุ่มที่ 3 เลือกใช้วัจนกรรมในการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยแต่ละวัจนกรรมนั้นเป็นเพราะเหตุใด

ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาลักษณะการใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่สาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร⁷

2. คำจำกัดความของคำว่า “ภาษาเกาหลี” “ชาวเกาหลี” “วัฒนธรรมเกาหลี” และ “ประเทศเกาหลี” ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ภาษา ประชากร และวัฒนธรรมของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) หรือที่คนไทยเรียกกันติดปากว่า “เกาหลีใต้” มิได้หมายรวมถึงประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (Democratic People's Republic of Korea: DPRK) หรือ “เกาหลีเหนือ”

3. เนื่องจากมีการกล่าวถึงกลุ่มประชากรในงานวิจัยหลายครั้ง จึงกำหนดชื่อกลุ่มประชากรแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้

3.1 กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี หมายถึง กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีผู้ไม่มีความรู้ภาษาไทย (Korean Native Speaker: KNS)

3.2 กลุ่มนักศึกษาชาวไทย หมายถึง กลุ่มนักศึกษาชาวไทยผู้ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลี (Thai Native Speakers: TNS)

3.3 กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลี หมายถึง กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากร (Thai Korean Learner: TKL)

4. กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกคนมีผลการสอบวัดระดับภาษาเกาหลีระดับ 3 หรือ 4⁸

5. กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีที่มหาวิทยาลัยศิลปากรเพศชาย หมายถึง นักศึกษาชาวไทยที่กำลังและ/หรือสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว โดยระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาไม่เกิน 2 ปี⁹

6. กลุ่มประชากรเพศชายบางคนมีจิตใจเป็นหญิง ซึ่งอาจส่งผลต่อผลการวิจัยลักษณะการใช้กวีธิ์

⁷ กลุ่มประชากรกลุ่มที่ 3 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาวิชาเอก-โทสาขาวิชาภาษาเกาหลีและนักศึกษาโครงการเอเชียศึกษาที่เลือกเรียนวิชาภาษาเกาหลีเป็นวิชาเลือกของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

⁸ ซึ่งสาเหตุที่ผู้วิจัยกำหนดว่าผู้ทำแบบสอบถามในงานวิจัยชิ้นนี้ต้องเป็นผู้ที่มีผลการสอบวัดระดับภาษาเกาหลี (Test of Proficiency in Korean: TOPIK) ระดับ 3 หรือ 4 เพราะเป็นผู้ที่ผ่านเกณฑ์ที่มีทักษะการใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารกับชาวเกาหลีได้ในระดับที่น่าพึงพอใจ ผู้ทำแบบสอบถามสามารถใช้ภาษาเกาหลีในการสนทนาโต้ตอบกับชาวเกาหลีได้ในระดับหนึ่งแล้ว ซึ่งการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีในประเทศไทยมีการจัดสอบเพียงปีละหนึ่งครั้งที่โรงเรียนนานาชาติเกาหลี ทางศูนย์การศึกษาเกาหลีประจำประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการเพิ่มจำนวนครั้งและสถานที่ในการจัดการสอบให้มากขึ้น ทำให้มีการจัดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลีหรือ TOPIK ในประเทศไทย 3 ครั้งต่อปีขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ทั้งนี้มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะอักษรศาสตร์ ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานที่จัดการสอบวัดระดับภาษาเกาหลีเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2559

⁹ เนื่องจากนักศึกษาเพศชายที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีที่คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีจำนวนน้อย โดยขณะที่กำลังดำเนินการวิจัยชิ้นนี้ มีกลุ่มนักศึกษาเพศชายระหว่างชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 โครงการปกติวิชาเอก-โทภาษาเกาหลีและโครงการเอเชียศึกษาที่เลือกเรียนภาษาเกาหลีรวมจำนวนทั้งสิ้น 12 คน และในจำนวน 12 คน มีเพียง 6 คนเท่านั้นที่มีผลการสอบวัดระดับภาษาเกาหลีระดับ 3 ทั้งนี้ หากจำนวนประชากรในกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีเพศชายไม่เท่ากับจำนวนกลุ่มประชากรกลุ่มอื่น ๆ อาจส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนของผลการวิจัยได้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มประชากรนักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลี ให้ครอบคลุมถึงนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปแล้วแต่ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาไม่เกินภายในระยะเวลา 2 ปี และมีผลการสอบวัดระดับภาษาเกาหลีระดับ 3 และ ระดับ 4 อีก 4 คนทำแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ด้วย (ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มประชากรที่เชิงอรรถ 13 หน้า 51)

การชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีในส่วนปัจจัยเพศชายได้¹⁰

งานวิจัยที่เกี่ยวกับวัจนกรรมการชมเชย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชย¹¹ พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เกิดขึ้นในประเทศแถบยุโรป โดยมุ่งเน้นศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของสองประเทศ ผู้วิจัยมีการกำหนดปัจจัยทางสังคมที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการวิจัย เช่น สถานภาพทางสังคม ความใกล้ชิดสนิทสนม เพศ อายุ ของคู่สนทนาให้เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ผลวิจัยที่ได้ช่วยสะท้อนให้เห็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ช่วยลดความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่รู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสองประเทศ อีกทั้งยังสามารถนำไปแก้ไขจุดบกพร่องและความผิดพลาดทางการใช้ภาษาของผู้ที่กำลังศึกษาภาษาต่างประเทศได้ด้วย ฉะนั้นการศึกษาเรื่องวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยจึงเป็นอีกหนึ่งงานวิจัยที่สำคัญทางด้านการศึกษาวังนปฏิบัติศาสตร์ ส่วนงานวิจัยที่พบในประเทศเกาหลีส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านวัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของชาวเกาหลี ชาวเกาหลีกับชาวญี่ปุ่น ชาวเกาหลีกับชาวอเมริกัน หรือการศึกษาลักษณะการชมเชยภาษาเกาหลีจากแหล่งข้อมูลอย่างบทละครโทรทัศน์กับตำราเรียนภาษาเกาหลีที่ผู้เรียนชาวต่างชาติใช้ในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในปัจจุบันแทบทั้งสิ้น ด้วยกระแสนิยมเกาหลีในประเทศไทยในปัจจุบัน มีผู้ให้ความสนใจศึกษาภาษาเกาหลีในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมีผู้เรียนเป็นจำนวนมากที่เดินทางไปยังประเทศเกาหลีเพื่อศึกษาภาษาเกาหลีในสถาบันสอนภาษาเกาหลี วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชย เป็นวัจนกรรมที่สามารถพบเจอในชีวิตประจำวันของทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการศึกษาวังนเปรียบเทียบว่าชาวไทยกับชาวเกาหลีมีลักษณะการกล่าวชมเชยและการตอบรับคำชมเชยแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันอย่างไรบ้างจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งโดยกลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยที่ผู้วิจัยใช้ในงานวิจัยนี้มีดังต่อไปนี้

¹⁰ ประชากรกลุ่มนักศึกษาชาวไทยผู้ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลี ๒ บางคนมีเพศสภาพเป็นชายแต่มีจิตใจเป็นหญิงซึ่งอาจส่งผลต่อการใช้วัจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยได้ แต่เนื่องจากในสังคมของประเทศเกาหลียังไม่มีการยอมรับในเรื่องเพศที่สาม ไม่ว่าจะเป็นเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงหรือแม้แต่ว่าเพศหญิงที่มีจิตใจเป็นชายก็ตาม อีกทั้งตามกฎหมายแล้ว ณ ปัจจุบันนี้ มีการจำแนกเพศสภาพของมนุษย์ออกเป็นเพศหญิงกับเพศชายเท่านั้น ผู้วิจัยจึงไม่สามารถจำแนกกลุ่มประชากรนักศึกษาเกาหลีเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงมาเปรียบเทียบกับนักศึกษาชาวไทยได้

¹¹ ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่มีหัวข้อเกี่ยวกับการวิจัยและศึกษาวังนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของชาวยุโรป ชาวเกาหลี และชาวไทยเป็นหลัก ซึ่งงานวิจัยที่มีกลุ่มประชากรเป็นชาวยุโรป ได้แก่ Barnlund & Araki (1985); Chen (1993); Chen & Dafu (2010); Farson (1963); Herbert (1990); Holmes (1988); Lorenzo-Dus (2001); Manes & Wolfson (1981); Nelson, et al. (1996); Tang (2009); Wierzhicka (1987: 201) งานวิจัยที่มีกลุ่มประชากรเป็นชาวเกาหลี ได้แก่ Kim (2003); Kwak (2012); Hwang (2009); Jang (2009); Jo (2010); Lee (1996); Oh (1996); Park (2006); Paik (1998) Song (2003); Shin (2007) ส่วนงานวิจัยที่มีกลุ่มประชากรเป็นชาวไทย ได้แก่ Santamanat (2004); Boonyasit (2005); Chansongklod (1994); Cedar (2006); Intachakra (2001); Sirirat (2015)

ตารางที่ 1 กลวิธีการชมเชยที่ใช้ในงานวิจัยนี้¹²

กลวิธีหลัก	กลวิธีย่อย	ความหมาย
1. ไม่ชมเชย	การที่คู่สนทนาฝ่ายหนึ่งเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ไม่กล่าวคำชมเชย และไม่แสดงอวัจนภาษาด้วยการแสดงอาการปฏิกิริยาใด ๆ	
2. ชมเชย	การชมเชยตรง ๆ	เป็นการชมเชยที่เกิดขึ้นเมื่อผู้กล่าวคำชมเชยเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวชมเชยหรือแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นออกมาตรง ๆ
	การกล่าวคำทักทาย	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชย แต่ไม่กล่าวชมเชยตรง ๆ หากแต่กล่าวเชิงทักทายแทน
	การแสดงความยินดี	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวเชิงแสดงความยินดีต่อสิ่งนั้น
	การขอบคุณ	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวแสดงความขอบคุณ
	การยอมรับ	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดรู้สึกยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชย
	การสังเกต	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วพูดชมถึงสิ่งนั้นทันที
	การถามข้อมูล	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดเห็นความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วถามข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น
	การแสดงความคิดเห็นส่วนตัว	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา
	การพูดล้อเล่น	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นในลักษณะการพูดล้อเล่น
การเรียกร้อง	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวคำเชิงขอร้องต่อสิ่งนั้น	

¹² ผู้วิจัยตัดกลวิธีการชมเชยแบบเกริ่นนำในหัวข้อ “การกล่าวชมเชยแบบยกยอ” “การกล่าวชมเชยแบบลอย ๆ” “การกล่าวชมเชยแบบใช้คำพูดหล่อเลียงจิตใจ” ในการวิเคราะห์กลวิธีการชมเชยในงานวิจัยนี้ เพราะหัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อที่แยกต่อการตัดสินว่าคำพูดของใครเป็นคำพูดที่แสดงความจริงใจในการชมเชยหรือไม่ อีกทั้งยังใช้แบบสอบถามแบบเขียนตอบในการวิจัยด้วยจึงยากจะวิเคราะห์หน้าเสียงของผู้ตอบรับคำชมที่พอจะใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หน้าเสียงของผู้พูดชมเชยได้อีกด้วย

ตารางที่ 1 กลวิธีการชมเชยที่ใช้ในงานวิจัยนี้ (ต่อ)

กลวิธีหลัก	กลวิธีย่อย	ความหมาย
	การกล่าวชมเชยหัวข้อหรือประเด็น	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวชมเชยหัวข้อหรือประเด็น ไม่ได้กล่าวชมตัวผู้ฟังโดยตรง
	การลดค่าของตนเอง	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวชมเชยในลักษณะการเปรียบเทียบว่าตนเองด้อยกว่า
	การพูดแสดงความอิจฉา	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วพูดแสดงความอิจฉาที่ผู้รับคำชมเชยมีเกี่ยวกับสิ่งนั้น
	การให้รายละเอียด	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดรู้สึกยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยโดยการบรรยายหรือพรรณนาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ อย่างละเอียด
	การชมเชยเชิงเปรียบเทียบ	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดรู้สึกยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวคำชมเชยออกมาโดยเปรียบเทียบสิ่งที่ชมกับสิ่งต่าง ๆ
	การเสนอ	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยด้วยการกล่าวถึงข้อเสนอที่ผู้พูดมีเกี่ยวกับสิ่งนั้น
	การพูดให้กำลังใจ	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวคำชมเชยออกมาด้วยการพูดเชิงให้กำลังใจ
	การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน	เป็นวัจนกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดยอมรับในความเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ดีในตัวผู้รับคำชมเชยแล้วกล่าวคำชมเชยออกมาด้วยการกล่าวถึงสิ่งตอบแทนที่จะมอบให้แก่ผู้รับคำชมเชย

ในส่วนของกลวิธีในการตอบรับคำชมเชยนั้น มีรายละเอียดดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่ใช้ในงานวิจัยนี้¹³

กลวิธีหลัก	กลวิธีย่อย	ตัวอย่างประโยค
1. การยอมรับ (acceptance)	การแสดงความชื่นชม (appreciation token)	- ขอบใจมากนะที่ชม - 감사합니다. /kam-sa-ham-ni-ta/ (ขอบคุณค่ะ/ครับ) 고맙습니다. /ko-map-sŭm-ni-da/ (ขอบคุณค่ะ/ครับ) - 고마워. /ko-ma-wŏ/ (ขอบใจนะ/จ๊ะ), 감사. /kam-sa/ (ขอบใจนะ)
	การแสดงความดีใจ (expressing gladness)	ได้ยินอย่างนี้แล้วดีใจมากเลยคะ - 선생님께서 그렇게 말씀하셔서 더 - 아지는 데요. /sŏn-saeng-nim-kke-sŏ kü-rŏh-ke mal-ssŭm-ha-syŏ-sŏ tŏ choh-a-ji-nŭn-de-yo/ (ได้ยินคุณพูดอย่างนี้แล้วดีใจมากเลยคะ/ครับ)
	การแสดงความเขินอาย (expressing shyness)	- ชมอย่างนี้หนูก็เขินแฉะ - 에이, 부끄럽게요. /e-i, pu-kkŭ-rŏp-ke-yo/ (แหม ชมอย่างนี้ก็เขินแฉะ/ครับ)
	การแสดงความเห็นด้วย (expressing agreement)	- หนูก็ว่า ดีนะคะที่หนูเป็นคนใจเย็น - 내가 보기에도 그래. /nae-ga po-ki-e-do kü-rae / (ฉัน/ผมก็ว่าอย่างนั้นเหมือนกันคะ/ครับ)

¹³ กลวิธีในการตอบรับคำชมเชยนั้น ผู้วิจัยใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่นักวิจัยต่าง ๆ ได้จำแนกไว้มาประยุกต์ใช้เป็นกลวิธีหลักและกลวิธีย่อย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์วัจนกรรมการตอบรับคำชมเชยโดยยึดเกณฑ์การจำแนกกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของ Shin (2007) เป็นหลัก ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าเป็นงานวิจัยที่มีการจำแนกกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของชาวเกาหลีไว้ครอบคลุมที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตัดกลวิธีวัจนภาษา ซึ่งเป็นหนึ่งในกลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่ Shin ได้จำแนกไว้ออกไป เนื่องจากงานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการสำรวจจึงไม่อาจวิเคราะห์ท่าทางของผู้ตอบแบบสอบถามได้ และได้นำกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของ Santamanat (2004) ที่มีกลุ่มเป้าหมายการวิจัยเป็นชาวไทยเพิ่มเติมด้วยเมื่อเปรียบเทียบกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของ Shin (2007) และ Santamanat (2004) แล้วปรากฏว่ามีบางกลวิธีที่ไม่ได้มีการจำแนกและระบุไว้ในงานวิจัยของทั้งสองกลวิธีการตอบรับคำชมเชยในงานวิจัยของ Shin (2007) ที่ไม่ปรากฏในงานวิจัยของ Santamanat (2004) คือ “การแสดงความดีใจ” “การเสนอสิ่งที่ถูกชมเชยให้” “การแสดงความตั้งใจ” “การขอร้อง” “การแสดงความหวัง” “การแสดงความตกใจ” ส่วนกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของ Santamanat (2004) ที่ไม่ปรากฏในงานวิจัยของ Shin (2007) มีดังต่อไปนี้ “การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน (alluding to reciprocity: 보답)”, “การเพิกเฉย (ignoring the compliment: 무시하기)”, “การเลี่ยงอย่างมีเหตุผล (making a legitimate evasion: 호피하기)” ทั้งนี้เมื่อได้พิจารณาตัวอย่างประโยค “ชมกันขนาดนี้เนี่ย อายากินอะไรอะ เตี่ยเลี้ยง” ของกลวิธีการตอบรับคำชม “การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน” ที่ Santamanat (2004) ได้แสดงไว้ในงานวิจัยแล้ว ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าลักษณะประโยคเช่นนี้ควรจำแนกไว้ในกลวิธี “การกล่าวคำล้อเล่น (reprimanding)” มากกว่า เพราะลักษณะการกล่าวของผู้ตอบรับคำชมเชยไม่ใช่การกล่าวโดยมีจุดประสงค์เพื่อพาผู้ชมเชยไปเลี้ยงอาหารจริง ๆ ผู้วิจัยจึงพิจารณาจำแนกลักษณะประโยคเช่นนี้ ให้เป็นกลวิธีการตอบรับคำชมเชยแบบ “การกล่าวคำล้อเล่น” เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาการตอบรับคำชมเชยของนักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีว่ามีลักษณะการใช้วัจนกรรมแบบใด ผู้เรียนยังคงใช้วัจนกรรมแบบภาษาแม่ หรือมีการใช้วัจนกรรมที่คล้ายคลึงกับภาษาต่างประเทศที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่หรือไม่ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงนำกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของทั้งสองนักวิจัยมารวมกัน และนำไปใช้ในการจำแนกกลวิธีการตอบรับคำชมเชยในงานวิจัยนี้ต่อไป

ตารางที่ 2 กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่ใช้ในงานวิจัยนี้ (ต่อ)

กลวิธีหลัก	กลวิธีย่อย	ตัวอย่างประโยค
1. การยอมรับ (acceptance)	การลดคำคำชม (downgrading the compliment)	- ชมผมมากไปแล้ว ผมก็พอแก้ไขปัญหาเท่าที่ทำได้ เท่านั้นเอง - 이거 정말 오래된 것인데. /i-kō chōng-mal o-rae-toen kōs-in-de/ (ของชิ้นนี้) มันเป็นของเก่าแล้วนะคะ/ครับ)
	การเพิ่มคำคำชม (upgrading the compliment)	- แนนอนคนหน้าตาดี แต่งอะไรก็สวยอยู่แล้วจะ - 당연하지. 어렸을 때부터 노래 대회에서 상도 많이 받았어요. /tang-yōn-ha-ji. ǒ-lyōss-ūl ttae-pu-t'ō no-rae tae-hoe-e-sō sang-do manh-i pat-ass-ō-yo / (แนนอนอยู่แล้ว ตอนเด็ก ๆ เคยได้รับรางวัลมาหลายเวทีเลยละ)
	การชมกลับ (returning the compliment)	- ก็ได้ที่งานที่มีความสามารถอย่างพวกคุณช่วยนี้แหละ - 네거도 예쁘데. /ne kō-do ye-ppūn-de/ (ของเธอก็สวย) - 너도 멋있어. /nō-do mōs-iss-ō/ (คุณก็เท่เหมือนกัน)
	การให้กำลังใจ (expressing encouragement)	- เป็นกำลังใจให้นะ - 너도 열심히 하면 할 수 있을 거야. 파이팅. /nō-do yōl-sim-hi ha-myōn hal su iss-ūl kō-ya. p'a-i-t'ing/ (ถ้าคุณขยันก็ทำได้เหมือนกันนะแหละ ไฟต์ดิ้งนะ)
	การให้คำคำชมแก่ผู้อื่น (shifting the credit)	- ต้องขอใจน้องสาว คำเป็นคนเลือกให้ - 덕분에 잘 할 수 있었습니다. /tōk-bun-e chal hal su iss-ōss-sūm-ni-da/ (เพราะคุณคอยช่วยเหลือ ฉันจึงทำได้สำเร็จ)
	การให้รายละเอียด (offering an informative comment)	- พอวันนี้มีนัดกับคนพิเศษนะจ๊ะ - 엄마가 사 줬어. /ōm-ma-ga sa chwōss-ō/ (แม่ซื้อให้จ๊ะ)
	การแสดงความสงสัยในความ จริงใจของผู้กล่าวคำชม (challenging the complimenter's sincerity)	- จริงเหรอครับหัวหน้า - 정말? 잘 어울려? /chōng-mal? chal ǒ-ul-lyō?/ (จริงเหรอ มันโอเคใช่ไหม)
	การเสนอ(offering a favor)	- ลองนั่งดูไหมละ - 너도 한번 해봐. /nō-do han-bōn hae-pwa/ (เธอลองทำดูสิ)

ตารางที่ 2 กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่ใช้ในงานวิจัยนี้ (ต่อ)

กลวิธีหลัก	กลวิธีย่อย	ตัวอย่างประโยค	
1. การยอมรับ (acceptance)	การแนะนำ (offering a suggestion)	- ความใจเย็นแก้ไขปัญหาก็ได้เสมอ จำไว้นะ - 앞으로는 중간중간에 저장해가면서 하는 게 좋을 것 같아요. /ap'-nŭ-ro-nŭn chung-gan-chung-gan-e chŏ-jang-hae-ka-myŏn-sŏ ha-nŭn ke choh-nŭl kŏs kat'-a-yo/ (ครั้งต่อไปก็ต้องคอยเซฟข้อมูลไว้บ่อย ๆ นะ)	
	การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน (alluding to reciprocation)	- ชมกันขนาดนี้เนี่ย กินอะไรจะดีเยวเลี้ยง - 밥 사 줄게. /pap sa chul-ke/ (เดี๋ยวเลี้ยงข้าวนะ)	
	การเพิกเฉย (ignoring the compliment)	- เราไปกันดีกว่าคะ - 출발할까요? /ch'ul-bal-hal-kka-yo?/ (ออกเดินทางกันเลยไหมคะ/ครับ)	
	การถามคำถาม (question accuracy)	- เป็นยังไงบ้าง - 어때요? 이상해요? /ŏ-ttae-yo? i-sang-hae-yo?/ (เป็นยังไง ประหลาดไหม)	
	การว่ากล่าวคำล้อเล่น (reprimanding)	- เดี่ยวเหอะ - 뭐 먹고 싶어? /mwŏ mŏk-ko sip'-ŏ?/ (อยากกินไรเนี่ย)	
	การเลี่ยงอย่างมีเหตุผล (making a legitimate evasion)	- ไม่ต้องหรอกคะคุณท่าน - 그렇게까지 안 하셔도 되세요. /kŭn-lŏh-ke-kka-chi an ha-syŏ-to toe-se-yo/ (ไม่ต้องทำถึงขนาดนั้นก็ได้อะ)	
	การแสดงความหวัง (expressing hope)	- ถ้าฉันพอจะช่วยคุณได้ก็คงดี แม้สักนิดเดี๋ยวก็ตาม - 제가 조금이라도 도움이 되었으면 좋겠네요. /che-ka cho-kŭm-i-ra-do to-um-i toe-ŏss-nŭ-myŏn choh-kess-ne-yo/ (ถ้าฉัน/ผมพอจะช่วยอะไรคุณได้บ้างก็คงดีนะคะ/ครับ)	
	การแสดงความคิดเห็น (expressing disagreement)	- ก็ไม่เห็นจะพิเศษตรงไหนนะ - 아닐 것 같은데요. /a-nil kŏs kat'-nŭn-de-yo/ (ไม่เห็นจะเป็นอย่างนั้นเลยนะ)	
	2. การปฏิเสธ (rejection)	การปฏิเสธ (rejection)	- ไม่เห็นต้องขอบคุณเลย - 아닙니다. 별 말씀을 다하십니다. /a-nim-ni-da. pyŏl mal-ssŭm-nŭl ta-ha-sim-ni-da / (ไม่เป็นไรเลย ไม่เห็นต้องขอบคุณเลย)
		การขอร้อง (asking a favor)	- รบกวนด้วยนะคะ - 많은 조언 부탁드립니다. /manh-nŭn cho-ŏn pu-t'ak-tŭ-rim-ni-da/ (ขอคำแนะนำเยอะ ๆ เลยนะคะ/ครับ)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยของ Barnlund & Araki (1985) เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิจัยที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยการสัมภาษณ์และนักศึกษาชาวเกาหลีที่ไม่รู้ภาษาไทย จำนวน 10 คน (ชาย 5 คน/หญิง 5 คน) และนักศึกษาชาวไทยที่ไม่เคยศึกษาภาษาเกาหลีมาก่อน กลุ่มละ 10 คน (ชาย 5 คน/หญิง 5 คน)¹⁴ เกี่ยวกับประสบการณ์การชมเชยครั้งล่าสุด แล้วนำผลที่ได้สร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป เพื่อกำหนดหัวข้อในการชมเชย และใช้การสัมภาษณ์กลุ่มประชากรทั้งหมด 20 คนผ่านทางโทรศัพท์ แอปพลิเคชันไลน์ สไกป์ หรือ เมสเซนเจอร์ ให้ออกเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการชมเชยครั้งล่าสุดที่ได้ประสบ ทั้งนี้รายละเอียดของคำสัมภาษณ์เป็นภาษาไทยมีดังต่อไปนี้

1. กรุณาเล่าประสบการณ์ครั้งล่าสุดที่คุณได้กล่าวชมเชยบุคคลอื่น ว่ากล่าวคำชมเชยใคร ชมเชยในเรื่องอะไร ชมเชยว่าอย่างไร สถานการณ์ในวันนั้นเป็นอย่างไร

2. กรุณาเล่าประสบการณ์ครั้งล่าสุดที่คุณถูกผู้อื่นกล่าวชมเชย โดยระบุว่าบุคคลที่กล่าวคำชมเชยคุณคือใคร บุคคลผู้นั้นกล่าวชมเชยคุณในเรื่องอะไร บุคคลผู้นั้นกล่าวชมเชยคุณว่าอะไร สถานการณ์ในวันนั้นเป็นอย่างไร

3. กรุณาเล่าประสบการณ์ครั้งล่าสุดที่คุณเห็นบุคคลอื่นกล่าวชมเชยซึ่งกันและกัน โดยระบุว่าบุคคลใดเป็นฝ่ายกล่าวคำชมเชยใคร กล่าวคำชมเชยในเรื่องอะไร กล่าวคำชมเชยว่าอย่างไร สถานการณ์ในวันนั้นเป็นอย่างไร

จากผลการสัมภาษณ์ข้างต้น¹⁵ ผู้วิจัยได้เลือกสถานการณ์ที่กลุ่มประชากรนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวเกาหลีกล่าวชมเชยผู้อื่นในหัวข้อ “รูปลักษณ์” “ความสามารถ” และ “อุปนิสัย” อย่างละ 2 ข้อ แต่ละสถานการณ์แยกสถานภาพทางสังคมของคู่สนทนาออกเป็น 3 สถานภาพคือ “รุ่นพี่” “เพื่อน” และ “รุ่นน้อง” ทั้งนี้แม้จากการสัมภาษณ์ข้างต้นจะพบว่ากลุ่มประชากรนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวเกาหลีไม่นิยมกล่าวชมเชย

¹⁴ ข้อมูลของกลุ่มประชากรที่สัมภาษณ์

ประเภท / กลุ่ม	นักศึกษาชาวไทยทั่วไป (Thai Native Speakers: TNS)	นักศึกษาชาวเกาหลีทั่วไป (Korean Native Speaker: KNS)
สัญชาติ	ไทย	เกาหลี
ภาษาประจำชาติ	ภาษาไทย	ภาษาเกาหลี
ความรู้ภาษาต่างประเทศ	ไม่มีความรู้ภาษาเกาหลี	ไม่มีความรู้ภาษาไทย
อาชีพ	นักศึกษา	นักศึกษา
การศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
ชั้นปีการศึกษา	1-4	1-4
อายุ	18-22 ปี	18-22 ปี
จำนวน	10 คน (ชาย 5 คน/หญิง 5 คน)	10 คน (ชาย 5 คน/หญิง 5 คน)

¹⁵ จากผลการสัมภาษณ์ข้างต้นทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลว่ามีสถานการณ์ที่เกิดการกล่าวคำชมเชยหลากหลายและผู้วิจัยได้เลือกสถานการณ์ที่สอดคล้องกับหัวข้อการชมเชยมาใช้ในการทำแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้นสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นในแบบสอบถามจึงไม่ได้เป็นสถานการณ์การกล่าวคำชมเชยที่ผู้วิจัยคิดขึ้นมาเอง หากแต่เป็นหัวข้อคำชมเชยจากผลการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ หัวข้อในการกล่าวคำชมเชยทั้งสิ้น คือ “รูปลักษณ์” “ความสามารถ” “อุปนิสัย” และ “สิ่งที่ครอบครอง” ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการจำแนกหัวข้อการชมเชยโดยพิจารณาจากผลการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่าเป็นหัวข้อการชมเชยที่นักวิจัยส่วนใหญ่นิยมใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยมากที่สุด

บุคคลอื่นที่ไม่มีความสนิทสนมด้วย ผลของการวิจัยที่ได้รับจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาผู้ที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีในประเทศไทยในกรณีที่จำเป็นต้องกล่าวชมบุคคลอื่นที่ไม่มีความสนิทสนมด้วย นอกจากผู้วิจัยจะแยกสถานภาพทางสังคมของผู้กล่าวคำชมเชยและผู้ตอบรับคำชมเชยแล้วยังจำแนกสัมพันธ์ภาพความสนิทสนมระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็น “สนิทสนม” และ “ไม่สนิทสนม” ผลการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรพบว่า สถานการณ์ที่เกิดการชมเชยของนักศึกษาชาวไทยกับนักศึกษาชาวเกาหลีมีดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการสัมภาษณ์สถานการณ์ที่เกิดการชมเชยของนักศึกษาชาวไทยกับชาวเกาหลี¹⁶

หัวข้อ	สถานการณ์ในการชมเชย	
	ชาย	หญิง
รูปลักษณ์	ข้อ 1. แต่งตัวดูดีเป็นพิเศษ ข้อ 7. รูปร่างดี สุขภาพแข็งแรง	ข้อ 4. ตัดผมมาใหม่เข้ากับใบหน้า ดูก่อนกว่าอายุ ข้อ 10. รูปร่างดี สวยขึ้นกว่าเดิม
ความสามารถ	ข้อ 2. มีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดี ข้อ 8. เตรียมการนำเสนอรายงานมาเป็นอย่างดี	ข้อ 5. เรียนดี กิจกรรมเด่น สอบได้คะแนนดีทุกวิชา ข้อ 11. ชะนะการประกวดสุนทรพจน์ระดับประเทศ
อุปนิสัย	ข้อ 3. มีสติ ใจเย็น แก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี ข้อ 9. ช่วยยกของทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ขอความช่วยเหลือ	ข้อ 6. อธิบายดี ยิ้มง่าย เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ข้อ 12. นำอาหารให้สุนัขจรจัดกินเป็นประจำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มประชากรจำนวน 3 กลุ่ม จำแนกออกเป็นสถานการณ์ในการชมเชยและตอบรับคำชมเชยทั้งสิ้น 12 สถานการณ์นั้น สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

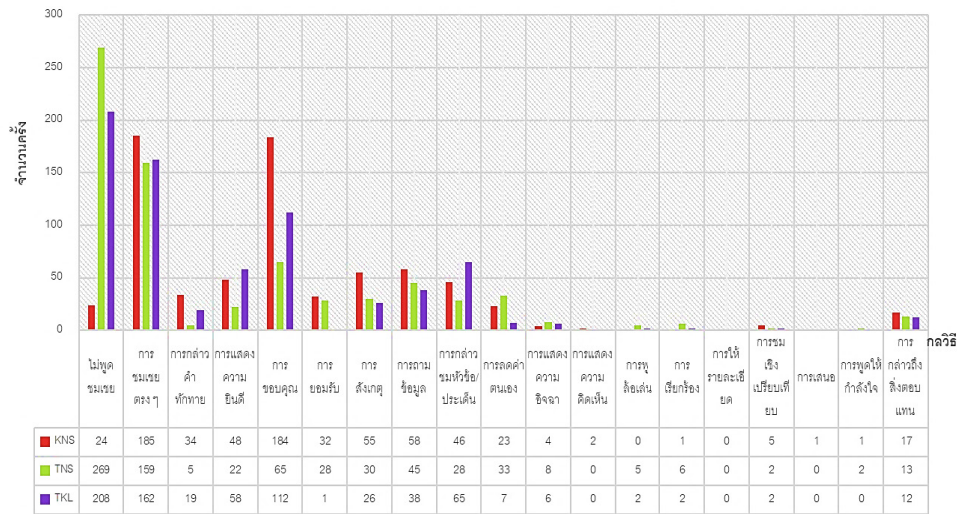
1.1 ผลการใช้กลวิธีการชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

ภาพที่ 1 ต่อไปนี้แสดงผลการใช้กลวิธีการชมเชยของกลุ่มประชากรในการวิจัยทั้ง 3 กลุ่ม โดยประชากรแต่ละกลุ่มให้ข้อมูลการใช้กลวิธีการชมเชยทั้งสิ้น 720 ครั้ง เก็บข้อมูลได้ทั้งสิ้น 2,160 ครั้ง

¹⁶ สถานการณ์ข้างต้นล้วนเป็นสถานการณ์ที่ได้รับจากการวิจัยโดยการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงประเมินว่าไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบสถานการณ์ทั้ง 12 สถานการณ์เหมาะสมต่อการชมเชยหรือไม่อีกครั้ง จึงใช้สถานการณ์ข้างต้นทั้ง 12 สถานการณ์ในการทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป การเก็บข้อมูลด้านจิตวิทยาปฏิบัติศาสตร์มีอยู่หลายวิธี แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูลที่เป็นคู่วิจารณ์คำชมเชยและคำตอบรับคำชมเชยจึงเลือกใช้การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่มีชื่อว่าแบบสอบถามสร้างบทสนทนา (discourse construction questionnaire หรือ DC) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีการกำหนดสถานการณ์และสถานภาพของคู่สนทนาไว้ให้ผู้ตอบได้ทำความเข้าใจก่อนลงมือทำแบบสอบถาม

การชมเชย

สรุปพฤติกรรมการชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

ภาพที่ 1 สรุปผลการใช้กลวิธีการชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

จากภาพที่ 1 วิเคราะห์ได้ว่า เมื่อนักศึกษาชาวเกาหลี (KNS) เห็นสิ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของคู่สนทนาในหัวข้อ “รูปลักษณ์ภายนอก” “ความสามารถ” และ “อุปนิสัย” นักศึกษากลุ่มนี้เลือกที่จะกล่าวคำชมเชยต่อคู่สนทนามากกว่าการนิ่งเฉย โดยเลือกใช้กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” 185 ครั้ง และใช้กลวิธี “การขอบคุณ” 184 ครั้ง นอกจากนั้นยังใช้กลวิธี “การถามข้อมูล” 58 ครั้ง ประกอบในการกล่าวชมเชยคู่สนทนาด้วย จากข้อมูลข้างต้นปรากฏว่า นักศึกษาชาวเกาหลีใช้กลวิธีในการกล่าวชมเชยอย่างหลากหลาย สังเกตได้จากการกระจายของตัวเลขที่แสดงจำนวนครั้งในแต่ละกลวิธีการชมเชยและจากสถานการณ์การชมเชยทั้ง 12 สถานการณ์ ปรากฏว่ากลุ่มนักศึกษาวชาวเกาหลีไม่ใช้กลวิธี “การพูดล้อเล่น” และ “การให้รายละเอียด”

ส่วนกลุ่มประชากรนักศึกษาชาวไทย (TNS) เลือกใช้กลวิธีหลักคือ “การไม่พูดชมเชย” มากที่สุด 269 ครั้ง ใช้กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” มากเป็นอันดับที่สอง 159 ครั้ง และใช้กลวิธี “การขอบคุณ” 65 ครั้ง มากเป็นอันดับที่สาม จากสถานการณ์ 12 สถานการณ์ที่ถูกกำหนดขึ้นในงานวิจัยนี้ ปรากฏว่านักศึกษาชาวไทยไม่ใช้กลวิธี “การแสดงความคิดเห็น” กลวิธี “การให้รายละเอียด” และ กลวิธี “การเสนอ” ในการกล่าวชมเชยคู่สนทนา กลุ่มนักศึกษาวชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลี (TKL) มีการเลือกใช้กลวิธีในการกล่าววิจารณ์การชมเชยในลักษณะเดียวกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทย (TNS) มากกว่ากลุ่มนักศึกษาวชาวเกาหลี (KNS) จากข้อมูลในตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเลือกใช้กลวิธีหลัก “การไม่พูดชมเชย” 208 ครั้ง มากเป็นอันดับหนึ่ง และในกรณีที่กล่าวคำชมเชยคู่สนทนา ประชากรกลุ่มนี้เลือกกลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” มากเป็นอันดับสอง 162 ครั้ง ใช้กลวิธี “การขอบคุณ” มากเป็นอันดับสาม 112 ครั้ง แต่ไม่ใช้กลวิธี “การแสดงความคิดเห็น” กลวิธี “การให้รายละเอียด” กลวิธี “การเสนอ” กลวิธี “การพูดให้กำลังใจ” ในการกล่าวชมเชยคู่สนทนา สังเกตได้ว่ากลวิธีในการชมเชย 3 อันดับแรกที่กลุ่มประชากรกลุ่มนี้เลือกใช้มีความสอดคล้องกับกลวิธีที่กลุ่มนักศึกษาวชาวไทยเลือกใช้ แตกต่างกันที่กลุ่มนักศึกษาวไทยยังมีการเลือกใช้กลวิธี “การพูดให้กำลังใจ” ในการชมเชยจำนวน 2 ครั้ง ในขณะที่นักศึกษาวชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีไม่เลือกใช้กลวิธีนี้ในการชมเชยคู่สนทนาเลย

สรุปได้ว่า กลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้กลวิธีการชมเชยในทิศทางที่คล้ายกัน สิ่งที่แตกต่างกันคือ จำนวนครั้งในการเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ โดยกลุ่มนักศึกษาชาวไทยและกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีมีความเหมือนกันในการเลือกใช้กลวิธี “การไม่พูดชมเชย” ในขณะที่มีการใช้กลวิธีนี้ในกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยขั้นต้นในงานวิจัยนี้ได้ข้อสรุปว่า กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีมีการใช้วัจนกรรมการชมเชยแม้ว่าจะมีความสนิทสนมกับผู้ฟังหรือไม่ก็ตาม ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาชาวไทยไม่พูดคำชมเชยเลยหากไม่สนิทสนมกับผู้ฟัง กลวิธีที่กลุ่มประชากรทั้ง 3 มีการใช้มากเหมือนกันคือ กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” เช่น “สวย” “ดี” เป็นต้น และกลวิธี “การขอบคุณ” เช่น “ขอบคุณนะที่ดีกับฉัน” “ขอบใจมากที่ช่วย” ซึ่งเป็นกลวิธีที่มีลักษณะการใช้วัจนกรรมที่ง่ายที่สุด เพราะมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ไม่ซับซ้อนและเป็นสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวัน

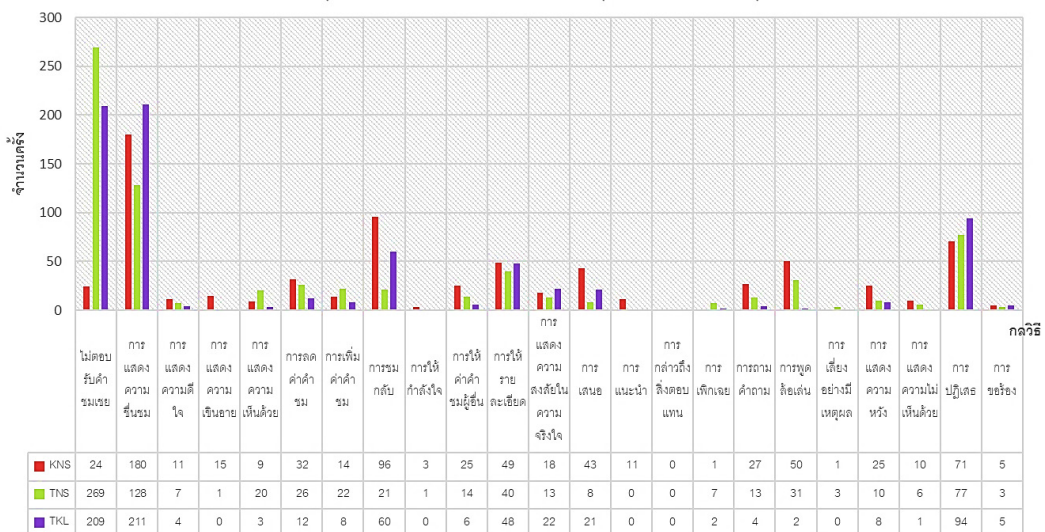
1.2 ผลสรุปการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

เมื่อกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี (KNS) ได้รับคำชมเชยจากคู่สนทนา ประชากรกลุ่มนี้เลือกที่จะตอบรับคำชมเชยคู่สนทนาด้วยกลวิธี “การแสดงความชื่นชม” มากที่สุด 180 ครั้ง และใช้กลวิธี “การชมกลับ” 96 ครั้ง กับกลวิธี “การปฏิเสธ” 70 ครั้ง มากเป็นอันดับที่สองและอันดับที่สามตามลำดับ ในจำนวนครั้งการใช้กลวิธีของกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีทั้งสิ้น 720 ครั้ง มี 1 กลวิธีที่ประชากรกลุ่มนี้ไม่เลือกใช้ในการกล่าววัจนกรรมตอบรับคำชมเชยคู่สนทนา คือ กลวิธี “การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน”

เมื่อถูกชมเชยในหัวข้อต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดขึ้นในงานวิจัยนี้ กลุ่มประชากรนักศึกษาชาวไทย (TNS) เลือกใช้กลวิธีหลัก “การไม่ตอบรับคำชมเชย” มากถึง 269 ครั้ง ใช้กลวิธี “การแสดงความชื่นชม” ต่อคำชมเชยที่ได้รับมากเป็นอันดับที่สอง 128 ครั้ง และใช้กลวิธี “การปฏิเสธ” คำชมเชยมากเป็นอันดับที่สาม 77 ครั้ง พบว่ากลุ่มนักศึกษาชาวไทยไม่ใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยด้วยกลวิธี “การแนะนำ” และกลวิธี “การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน” และแม้ว่าจะมีการใช้กลวิธี “การไม่ตอบรับคำชมเชย” ในประชากรกลุ่มนี้เป็นจำนวน 269 ครั้ง เป็นผลจากการที่กลุ่มนักศึกษาชาวไทยเลือกที่จะไม่กล่าวชมเชยคู่สนทนาเป็นจำนวน 269 ครั้ง

การตอบรับคำชมเชย

สรุปกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

ภาพที่ 2 สรุปผลการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม

จากภาพที่ 2 ที่แสดงรายละเอียดข้อมูลการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรในการวิจัย ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลี (TKL) มีการเลือกใช้กลวิธีการตอบรับ คำชมเชย คล้ายกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทย (KNS) สิ่งที่น่าสนใจคือประชากรกลุ่มนี้เลือกใช้กลวิธีหลัก “การไม่ตอบรับคำชมเชย” มากที่สุด 209 ครั้ง ในกรณีที่ผู้รับคำชมเชยเลือกที่จะตอบรับคำชมเชย นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเลือกใช้กลวิธี “การแสดงความชื่นชม” 211 ครั้ง มากเป็นอันดับที่สอง และใช้กลวิธี “การปฏิเสธ” 94 ครั้ง มากเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งกลวิธีทั้ง 3 กลวิธี เป็นกลวิธีเดียวกันกับกลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่กลุ่มนักศึกษาชาวไทยเลือกใช้มากที่สุดเช่นกัน ส่วนกลวิธีในการตอบรับคำชมเชยที่กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีไม่เลือกใช้เลย มีทั้งสิ้น 5 กลวิธี คือ กลวิธี “การแสดงความเขินอาย” กลวิธี “การให้กำลังใจ” กลวิธี “การแนะนำ” กลวิธี “การกล่าวถึงสิ่งตอบแทน” และกลวิธี “การเลี้ยงอย่างมีเหตุผล” จากการสรุปข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบว่านักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีมีการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มนักศึกษาชาวไทยมากกว่าใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยเหมือนกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี

2. สรุปผลการใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยจำแนกตามปัจจัยสถานภาพทางสังคม ความสนิทสนม และเพศ

ผู้วิจัยนำผลการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวเกาหลีกลุ่มละ 10 คน (ชาย 5 คน/หญิง 5 คน) แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสร้างสถานการณ์ในการชมเชยทั้งสิ้น 12 สถานการณ์ (ดังข้อมูลในตารางที่ 3) ผู้วิจัยได้กำหนดให้สถานการณ์ที่ 1, 2, 3, 7, 8, 9 เป็นสถานการณ์การชมเชยคู่สนทนาเพศชาย และสถานการณ์ที่ 4, 5, 6, 10, 11, 12 เป็นสถานการณ์การชมเชยคู่สนทนาเพศหญิง อีกทั้งสถานการณ์ที่ 1 ถึง สถานการณ์ที่ 6 เป็นสถานการณ์การชมเชยระหว่างคู่สนทนาที่มีความสนิทสนมกัน (“+”) และสถานการณ์ที่ 7 ถึงสถานการณ์ที่ 12 เป็นสถานการณ์การชมเชยระหว่างผู้ที่ไม่มีความสนิทสนมกัน/หรือสนิทสนมกันน้อย (“-”) และนอกจากปัจจัยเรื่องเพศและความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาแล้ว ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดปัจจัยทางสังคมที่อาจส่งผลต่อการใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้ง 3 อีก 1 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางด้านสถานภาพระหว่างคู่สนทนา โดยแบ่งออกเป็น 1) รุ่นพี่ (ของผู้ชมเชย: H+) 2) เพื่อน (ของผู้ชมเชย: S=) และ 3) รุ่นน้อง (ของผู้ชมเชย: L-) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยของประชากรกลุ่มที่ 3 เปรียบเทียบกับผลการวิจัยกลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีของประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ว่าประชากรในกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีสามารถใช้กลวิธีการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยภาษาเกาหลีได้ใกล้เคียงหรือแตกต่างจากกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีและนักศึกษาชาวไทยอย่างไร

2.1 สรุปผลการใช้กลวิธีการชมเชย

จากผลการใช้กลวิธีการชมเชยของกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี โดยจำแนกตามปัจจัยสถานภาพทางสังคม ความสนิทสนม และเพศ ปรากฏว่าในจำนวนการใช้กลวิธีการชมเชย 720 ครั้ง มีการใช้กลวิธี “การแสดงความยินดี” 48 ครั้ง โดยมีการใช้กลวิธีนี้ในการพูดชมเชยกลุ่มประชากรชาวเกาหลีเพศหญิงทั้งสิ้น ทั้งนี้การชมเชยด้วยกลวิธี “การแสดงความยินดี” เป็นกลวิธี “การชมเชยด้วยการแสดงความคาดหวัง” ในการจำแนกกลวิธีการชมเชยของ Tanabe (1996) เช่น “Congratulation and sincere good wishes on this wonderful day.” และ เป็นกลวิธี “การชมเชยตามมารยาททางสังคม” ตามการจำแนกกลวิธีการชมเชยหลักของ Park (2006) และ Kang (2010) เช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่า จากผลของแบบสอบถามทั้งสิ้น 720 ครั้ง มีการใช้กลวิธี “การชมเชย

เปรียบเทียบ” ในกลุ่มประชากรนักศึกษาชาวเกาหลีจำนวน 5 ครั้ง โดยการนำวิธีการนี้ทั้ง 5 ครั้งเป็นการใช้ในกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีเพศหญิงทั้งสิ้น ไม่ปรากฏการใช้วิธีการนี้ในกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีเพศชายเลย ซึ่งหากพิจารณาลักษณะเฉพาะของวิธีการนี้แล้ว Tanabe (1996) ได้จำแนกวิธีการ “การชมเชิงเปรียบเทียบ” นี้ไว้ในกลวิธีการชมหลัก “การชมเชิงทางอ้อม” โดยให้คำจำกัดความว่าเป็นการชมตามมารยาท เช่น “Her coat is funny, isn't it?” ในขณะที่ Park (2006) ได้อธิบายว่าเป็นกลวิธีการชมเชิงทางอ้อมทางหนึ่ง ซึ่งเป็นการชมเชิงเปรียบเทียบกับตนเอง เช่น “난 안 어울리지만 넌 타고난 미모가 있어서 잘 어울리잖아 / nan an õ-ul-li-ji-man nõn t'a-go-nan mi-mo-ka iss-õ-sõ chal õ-ul-li-chanh-a/ (ฉัน อั้น อออุลลีจีมัน นอน ทาโกนัน มีโมกา อิดซอซอ ซัลอออุลลีจันนา) แปลว่า “มันดูไม่ค่อยเหมาะกับฉันเท่าไร แต่เหมาะกับคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีอย่างเธอมากเลยนะ” จากตัวอย่างประโยคการใช้วิธีการในการชมทั้งสองกลวิธี เป็นตัวอย่างประโยคที่พูดชมเชยกันในกลุ่มเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบการใช้วิธีการทั้งสองกลวิธีนี้เพียงในกลุ่มประชากรเพศหญิงเท่านั้น ดังนั้นจึงวิเคราะห์ได้ว่าปัจจัยทางด้านเพศของผู้ชมเชยมีผลต่อการใช้วิธีการชมเชยของกลุ่มประชากรนักศึกษาชาวเกาหลีด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ สถานภาพทางสังคมกับปัจจัยความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนามีอิทธิพลต่อการใช้วิธีการชมเชยของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีมาก ดังเห็นได้จากกรณีที่ความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาเป็น “-” นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีใช้วิธีการ “การไม่พูดชมเชย” ในสัดส่วนจำนวนครั้งที่สูง ซึ่งผลการวิจัยที่ได้ครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลของการใช้วิธีการไม่พูดชมเชยของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยข้างต้น แต่ในกรณีที่ผู้พูดชาวไทยที่เรียนภาษาเกาหลีมีการใช้วัจนกรรมการชมเชย ปรากฏว่ามีการใช้วิธีการ “การชมเชยตรง ๆ” และกลวิธี “การขอบคุณ” เหมือนกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวไทย โดยผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่านักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีมีการใช้วิธีการ “การชมเชยตรง ๆ” และกลวิธี “การขอบคุณ” ในกลุ่มคู่สนทนาที่มีความสนิทสนมเป็น “+” มากกว่าในกลุ่มคู่สนทนาที่มีความสนิทสนมเป็น “-” มีเพียงกลวิธี “การพูดล้อเล่น” ที่นักศึกษาเพศหญิงใช้ชมเชยคู่สนทนายุ้ยกับเพื่อนผู้ชายที่มีความสนิทสนมเป็น “+” ซึ่งไม่ปรากฏวิธีการชมเชยเช่นนี้ในกลุ่มประชากรนักศึกษาชาวเกาหลี แต่ปรากฏวิธีการชมเชยเช่นนี้ในกลุ่มนักศึกษาชาวไทย นอกจากนี้ กลวิธี “การแสดงความยินดี” เป็นอีกกลวิธีการชมเชยหนึ่งซึ่งปรากฏการใช้ในกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการชมเชยคู่สนทนาเพศหญิงที่มีความสนิทสนมกันเป็น “-” มากกว่าคู่สนทนาเพศหญิงที่มีความสนิทสนมเป็น “+” ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า ทั้งกลุ่มนักศึกษาชาวไทยและกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีต่างมีลักษณะการใช้วิธีการชมเชยในลักษณะเดียวกัน แม้ผลการใช้วิธีการชมเชยของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยจะมีสัดส่วนจำนวนครั้งในการใช้วิธีการนี้ต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี ดังนั้นหากพิจารณาปัจจัยด้านความสนิทสนมของคู่สนทนา กลุ่มประชากรนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีมีการใช้วิธีการตอบรับคำชมเชยที่คล้ายทั้งกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาชาวไทย และเมื่อพิจารณาจากกลวิธีที่ประชากรกลุ่มนี้เลือกใช้มากที่สุด นั่นคือ กลวิธี “การแสดงความชื่นชม” แล้ว ปรากฏว่ามีความสอดคล้องกับกลวิธีที่กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี และกลุ่มนักศึกษาชาวไทยเลือกใช้มากที่สุดด้วยเช่นกัน หากพิจารณากลวิธีย่อยที่กลุ่มประชากรกลุ่มนี้เลือกใช้แล้วยังมีการใช้วิธีการ “การปฏิเสธ” มากเป็นอันดับที่สามเช่นเดียวกันกับคำตอบของกลุ่มนักศึกษาชาวไทยและกลวิธี “การปฏิเสธ” นี้ก็ยังเป็นกลวิธีที่กลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลีเลือกใช้ในการตอบรับคำชมเชยมากด้วยเช่นกัน

นักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศชาย มีการใช้วัจนกรรมการชมเชยที่ใกล้เคียงกับกลุ่มนักศึกษาวเกาหลีเพศชายและกลุ่มนักศึกษาวไทยเพศชาย ทั้งนี้ กลุ่มประชากรเพศชายทั้ง 3 เลือกใช้กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” และกลวิธี “การขอบคุณ” ในการกล่าวคำชมเชยเหมือนกัน ส่วนนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศหญิงก็มีการเลือกใช้กลวิธีการชมเชยต่าง ๆ ใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรเพศหญิงทั้ง 2 กลุ่มด้วยเช่นกัน ทว่า จุดที่แตกต่างคือนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศหญิงเลือกใช้กลวิธี “ไม่พูดชมเชย” คู่สนทนาในสัดส่วนจำนวนครั้งที่สูงมาก แม้จะเกิดความรู้สึกดีต่อ “รูปลักษณ์ภายนอก” “ความสามารถ” และ “อุปนิสัย” ของคู่สนทนา นอกจากนี้ นักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศหญิงยังมีการใช้กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” และกลวิธี “การขอบคุณ” คู่สนทนาของตนเองมากที่สุด สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่ได้จากกลุ่มประชากรเพศหญิงทั้งสองกลุ่มข้างต้นเช่นกัน นอกจากนี้ ประเด็นที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีกับกลุ่มนักศึกษาวเกาหลีคือ กลุ่มนักศึกษาวเกาหลีมีการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่หลากหลาย ดังเห็นได้จากกลวิธีการตอบรับคำชมเชยทั้งสิ้น 22 กลวิธี มีเพียงกลวิธีเดียวเท่านั้นที่ไม่ปรากฏการใช้ในกลุ่มนักศึกษาวเกาหลีทั้งในกลุ่มที่มีความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาเป็น “+” และ “-” ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาวไทยใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยในกลุ่มที่มีความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาเป็น “+” น้อยกว่ากลุ่มคู่สนทนาที่มีความสนิทสนมเป็น “-” อีกทั้งในกรณีที่ความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาเป็น “-” กลุ่มนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีมีการใช้กลวิธีการชมเชยที่หลากหลายน้อยลง และจาก 22 กลวิธีการตอบรับคำชมเชย (ไม่รวมกลวิธีที่ไม่ตอบรับคำชมเชย) ปรากฏว่าประชากรกลุ่มนี้ใช้เพียง 15 กลวิธีการตอบรับคำชมเชยเท่านั้น แสดงให้เห็นว่า ความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนามีอิทธิพลต่อการใช้วัจนกรรมการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีไม่น้อย

2.2 สรุปผลการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชย

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยของคู่สนทนาว่าส่งผลต่อการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มนักศึกษาวไทยอย่างไร ทั้งสิ้น 360 ครั้งนั้น นักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศชายตอบว่า “ไม่ตอบรับคำชมเชย” จำนวน 78 ครั้ง มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า “ไม่ตอบรับคำชมเชย” เพิ่มจากจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่า “ไม่พูดชมเชย” แม้จะได้ยินคำชมเชยจากคู่สนทนาเพิ่มขึ้น 1 ครั้ง ในส่วนของผู้ที่ตอบรับคำชมเชยอีก 282 ครั้ง เลือกใช้กลวิธี “การแสดงความชื่นชม” ต่อคำชมที่ได้รับ 106 ครั้ง มากที่สุด และใช้กลวิธี “การปฏิเสธ” 66 ครั้ง กลวิธี “การให้รายละเอียด” 30 ครั้ง ในสัดส่วนจำนวนครั้งที่สูงมากตามลำดับจากกลวิธีการตอบรับคำชมเชยทั้งสิ้น 22 กลวิธี (ไม่รวมกลวิธีที่ไม่ตอบรับคำชมเชย) ปรากฏว่า นักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศชายเลือกใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชย 16 วิธี มีกลวิธีที่ไม่เลือกใช้ในการตอบรับคำชมเชยถึง 6 กลวิธี อีกทั้งนอกจากกลวิธี “การแสดงความชื่นชม” แล้วนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศชายยังใช้กลวิธี “การปฏิเสธ” มากเป็นอันดับที่สอง ในขณะที่ปรากฏการใช้กลวิธี “การพูดล้อเล่น” เพียง 1 ครั้ง แต่ปรากฏการใช้กลวิธีนี้ในกลุ่มนักศึกษาวเกาหลีเพศชายมากถึง 28 ครั้ง และในกลุ่มนักศึกษาวไทยเพศชายก็มีการใช้กลวิธีมากถึง 22 ครั้งด้วยเช่นกัน หากพิจารณาสัดส่วนจำนวนครั้งการใช้กลวิธี “การพูดล้อเล่น” แล้ว ปรากฏว่ากลุ่มนักศึกษาวไทยเพศชายใช้กลวิธีการพูดล้อเล่นไม่เหมือนทั้งสองกลุ่มประชากรและในกรณีของนักศึกษาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศหญิง ปรากฏว่ามีการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยได้ใกล้เคียงทั้งนักศึกษาวเกาหลีเพศหญิงและนักศึกษาวไทยเพศหญิง นั่นคือ มีการใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยด้วยกลวิธี “การแสดงความชื่นชม” มากที่สุด รองลงมาคือ กลวิธี “การปฏิเสธ” ซึ่งนอกจาก 2 กลวิธี

นี้แล้ว พบว่านักศึกษาชาวเกาหลีเพศหญิงและนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศหญิงยังมีการใช้กลวิธี “การชมกลับ” ในสัดส่วนจำนวนครั้งที่สูงไม่น้อยเช่นเดียวกัน และหากเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรเพศหญิงของทั้งสองกลุ่มแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศหญิงมีการใช้วัจนกรรมการตอบรับคำชมเชยที่ไม่หลากหลายเท่าใดนัก นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีทั้งเพศหญิงและเพศชาย ใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่ไม่หลากหลายมากนัก กลวิธีที่ถูกเลือกมาใช้มากที่สุดคือ กลวิธี “การแสดงความชื่นชม” กลวิธี “การปฏิเสธ” และกลวิธี “การชมกลับ” ซึ่งหากพิจารณาถึงลักษณะประโยคภาษาเกาหลีในการพูดตอบรับคำชมเชยด้วยกลวิธีเหล่านี้ปรากฏว่ามีลักษณะประโยคที่ไม่ซับซ้อนนัก เช่น “고맙다. /ko-map-ta/” แปลว่า “ขอบใจนะ” (Oh, 1996) หรือ “네 거도 예쁘데. /ne kō-do ye-ppūn-de/ (เน กอโด เยปปีนเด)” แปลว่า “ของเธอก็สวย” นอกจากนี้ทั้งนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศชายและเพศหญิงยังไม่ใช้กลวิธี “การให้กำลังใจ” กลวิธี “การแนะนำ” และกลวิธี “การเลี้ยงอย่างมีเหตุผล” เหมือนกัน ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเพศชายใช้กลวิธีการตอบรับคำชมเชยที่ไม่หลากหลายเมื่อเทียบกับประชากรกลุ่มอื่น

จากข้อมูลการใช้กลวิธีการชมเชย และกลวิธีการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้งสามกลุ่ม โดยจำแนกตามปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคม ความสนิทสนม และเพศของกลุ่มสนทนา ปรากฏว่า กลวิธีการชมเชยที่นักศึกษาชาวเกาหลีเลือกใช้มากที่สุดคือ กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” และกลวิธี “การขอบคุณ” ในสัดส่วนจำนวนครั้งที่สูงเป็นสองอันดับแรก โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ฟังมีสถานภาพสูงกว่าผู้พูด ผู้พูดมักใช้กลวิธี “การขอบคุณ” ในการกล่าวคำชมเชย และในกรณีที่สถานภาพของผู้ฟังต่ำกว่าผู้พูด ผู้พูดชมมักจะใช้กลวิธี “การชมเชยตรง ๆ” มากที่สุด กลวิธีที่นักศึกษาชาวเกาหลีไม่เลือกที่จะนำมากล่าวชมเชยคู่สนทนาเลยแม้แต่ครั้งเดียวคือ กลวิธี “การชมเชิงเปรียบเทียบ” จากข้อมูลที่แสดงในตารางแสดงให้เห็นได้ว่า นักศึกษาชาวเกาหลีเลือกใช้กลวิธีการชมเชยอย่างอิสระ และเลือกที่จะกล่าวคำชมเชยคู่สนทนาเมื่อเห็นถึงสิ่งที่ดีในตัวของคุณสนทนา ตรงกันข้ามกับนักศึกษาชาวไทยทั่วไปที่เลือกใช้วิธีไม่กล่าวคำชมเชยใด ๆ แก่คู่สนทนา แม้จะเห็นหรือรู้สึกว่าคุณสนทนามีรูปลักษณ์ ความสามารถ หรือมีอุปนิสัยที่น่าชมเชย เมื่อเปรียบเทียบด้านการใช้กลวิธีการชมเชยของนักศึกษาชาวเกาหลีกับนักศึกษาชาวไทยแล้วเห็นได้ชัดเจนว่านักศึกษาชาวไทยมีการใช้กลวิธีการชมเชยที่ไม่หลากหลายกลวิธีเท่าที่นักศึกษาชาวเกาหลี ทั้งนี้เพราะเมื่อคู่สนทนาเป็นผู้ที่ไม่มีความสนิทสนม/หรือมีความสนิทสนมกันน้อย นักศึกษาชาวไทยเพศชายมักเลือกที่จะไม่กล่าวคำชมเชยใด ๆ แก่คู่สนทนา

สำหรับนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลี (TKL) จากข้อมูลที่ปรากฏในตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีการเลือกใช้กลวิธีการชมเชยภาษาเกาหลีได้อย่างหลากหลายกลวิธี มีทั้งการใช้กลวิธีการชมเชยเหมือนกลุ่มนักศึกษาชาวเกาหลี และมีทั้งการใช้กลวิธีการชมเชยเหมือนกับนักศึกษาชาวไทยด้วยเช่นกัน (โดยเฉพาะกลวิธีการไม่พูดชมเชยคู่สนทนาเมื่อเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของคุณสนทนา) ทั้งนี้ กลวิธีที่นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีไม่ใช้ในการกล่าวคำชมเชยคู่สนทนาคือ กลวิธี “การให้รายละเอียด” ทั้งนี้ผู้วิจัยประเมินว่ากลวิธี “การให้รายละเอียด” เป็นกลวิธีที่ต้องสร้างประโยคที่จะกล่าวคำชมเชยขึ้นมาเพื่อประกอบการอธิบายถึงสิ่งหรือประเด็นที่ตนเองพูดชม เช่น “정말 예쁘고 똑똑하고 할머니랑 엄마 마음에 꼭 들거야./chōng-mal ye-ppū-go ttok-ttok-ha-go hal-mō-ni-rang ōm-ma ma-ūm-e kkok tūl kō-ya/ (ของมัดเยปปีโก โต๊กโต๊กคาโก ฮัลมอณีรัง ออมมา มาอือเม โก๊ก ทีลกอเยา) แปลว่า “ทั้งสวยทั้งฉลาดอย่างนี้ ต้องถูกใจคุณยกกับคุณแม่แน่ ๆ” ซึ่งจากตัวอย่างประโยคนี้ประเมินได้ว่าเป็นประโยคพูดชมเชยที่มีองค์ประกอบทางไวยากรณ์และรูปแบบประโยคซับซ้อน ด้วยข้อจำกัดด้านทักษะภาษาเกาหลี จึงอาจเป็นเหตุผลให้นักศึกษา

ชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีไม่เลือกใช้กลวิธีนี้ในการพูดชมเชยคู่สนทนา

สรุปผลการวิจัยและข้อมูล

ผลจากการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้สามารถทราบได้ถึงลักษณะการใช้วจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยของกลุ่มประชากรทั้งสามกลุ่ม สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ชาวเกาหลีและชาวไทยมีรูปแบบประโยคในการชมเชยแบบตรง ๆ มากกว่าการชมเชยทางอ้อมหรือการใช้วิธีเกริ่นนำและประโยคที่ใช้ในการกล่าวคำชมเชยของทั้งชาวเกาหลีและชาวไทยมีความหลากหลายมากกว่าการใช้วจนกรรมการชมเชยของนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลี นอกจากนั้น นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีมีการเลือกชมเชยคู่สนทนาโดยพิจารณาถึงปัจจัยทางสังคมต่าง ๆ ที่ในงานวิจัยนี้กำหนดขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเลือกที่จะไม่กล่าวคำชมเชยต่อผู้ที่ตนเองไม่สนิทสนมด้วย ซึ่งแตกต่างจากชาวเกาหลีที่แม้ว่าคู่สนทนาจะไม่ใช้ผู้ที่ตนเองสนิทสนมด้วยก็มีการกล่าววจนกรรมการชมเชยคู่สนทนาอยู่ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลียังคงยึดติดวัฒนธรรมการชมเชยของคนไทยมากกว่าวัฒนธรรมการชมเชยของคนเกาหลี

2. นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีรู้จักใช้ไวยากรณ์ภาษาเกาหลีในการกล่าวคำชมเชยและตอบรับคำชมเชยให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมการชมเชยของชาวเกาหลีตอบรับคำชมเชยด้วยการพยายามใช้การปฏิเสธคำชมเชยเพื่อแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนตามวัฒนธรรมการตอบรับคำชมเชยของเกาหลี แม้สิ่งนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางการศึกษาภาษาเกาหลีของนักศึกษา แต่ในทางกลับกันทำให้นักศึกษาไม่สามารถใช้วจนกรรมการตอบรับคำชมเชยได้อย่างหลากหลายและไม่สามารถสร้างประโยคที่ใช้ในการตอบรับคำชมเชยด้วยตัวเองได้เพราะยึดติดกับหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีมากเกินไป

3. นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลียังไม่สามารถใช้วจนกรรมการชมเชยและการตอบรับคำชมเชยได้คล้ายคลึงกับชาวเกาหลีเท่าใดนัก วจนกรรมที่ปรากฏในกลุ่มนักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลียังมีความคล้ายคลึงกับของคนไทยอยู่มาก ทั้งนี้นอกจากนักศึกษายังคงยึดติดกับวัฒนธรรมการชมเชยของไทยแล้ว จากการสัมภาษณ์ผู้ร่วมทำวิจัยเพิ่มเติมหลังจากเสร็จสิ้นการทำแบบสอบถามปรากฏว่า นักศึกษาชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเกรงว่าจะใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อความรู้สึกผิดพลาดจึงไม่ตอบแบบสอบถามในบางข้อ

4. จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ตระหนักได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติศาสตร์ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นทางด้านไวยากรณ์เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมาก ทั้งนี้ นอกจากผู้เรียนภาษาเกาหลีจะต้องศึกษาหลักไวยากรณ์ที่สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้แล้ว ควรต้องศึกษาเรื่องวจนปฏิบัติศาสตร์ในหัวข้อต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้สื่อสารได้จริงอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด อีกทั้งเพื่อให้ นักศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีในประเทศสามารถใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารได้อย่างประสบความสำเร็จ ไม่เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร จึงควรมีการส่งเสริมให้เกิดศึกษา/วิจัยเปรียบเทียบวจนกรรมต่าง ๆ ระหว่างชาวเกาหลีกับชาวไทยให้มากขึ้น แล้วนำผลการศึกษาวิจัยมาพัฒนาและประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาตำราภาษาเกาหลีที่เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนชาวไทยในอนาคต

References

- Barnlund, D. C. & Araki, S. (1985). Intercultural encounters: The management of compliments by Japanese and Americans. **Journal of Cross-Cultural Psychology**, 16: 9-26.
- Boonyasit, Amornsiri. (2005). **Compliments and response to compliments in Thai used by male, female and effeminate male users (คำชมและการตอบคำชมในภาษาไทยที่ใช้โดยเพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง)**. Master's dissertation, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.
- Cedar, Payung. (2006). Thai and American Responses to Compliments in English. **The Linguistics Journal**, 2: 445-465.
- Chansongklod, Gajaseni. (1994). **A contrastive study of compliment responses in American English and Thai including the effect of gender and social status**. Doctoral dissertation, University of Illinois, USA.
- Chen, R. (1993). Responding to compliments: a contrastive study of politeness strategies between American English and Chinese speakers. **Journal of Pragmatics**, 20: 49-75.
- Chen, R. & Dafu, Y. (2010). Responding to compliments: Has it changed?. **Journal of Pragmatics**, 42: 1951-1963.
- Farson, R. E. (1963). Praise reappraised. **Harvard Business Review**, 41(5): 61-66.
- Herbert, R. K. (1990). Sex-based differences in compliment behavior. **Language in Society**, 19: 201-224.
- Holmes, J. (1986). Compliments and compliment responses in New Zealand English. **Journal of Anthropological Linguistics**, 28: 485-508.
- _____. (1988). Paying compliments: A sex preferential politeness strategy. **Journal of pragmatics**, 12: 455-465.
- _____. (1995). **Woman, Men and Politeness**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Holmes, J. & Brown, D. (1987). Teachers and students learning about compliments. **TESOL Quarterly**, 21: 523-546.
- Hwang, S. Y. (2009). **Educational plan of compliment-response-pragmatic for Japanese learner Korean**. Master's dissertation, Kyunghee University, Seoul, South Korea.
- Intachakra, Songthama. (2001). **Linguistic politeness in British English and Thai: a comparative analysis of three expressive speech acts**. Doctoral dissertation, University of London.
- Jang, M. J. (2009). **A Study on Speech Act of Compliment in the Korean Language**. Master's dissertation, Ewha Womans University, Seoul, South Korea.
- Jo, J. N. (2010). **A study on Adjacency Pair of Compliment-Response speech act for Korean Language Teaching**. Master's dissertation, Pai Chai University, Daejeon, South Korea.

- Kang, R. S. (2010). **A Study on the Speech Act Coherence Function of the Compliment Expressions and Responses in Korean Language**. Doctoral dissertation, Hankuk University of Foreign Studies, Seoul, South Korea.
- Kim, H. M. (2003). A Study of Speech Act Circumstances of Compliment and Compliment Responses Among Korean University Students. **Korean Semantics**, 12: 255-290.
- Kwak, J. Y. (2012). **A Comparative Analysis of 'Politeness' in Korean and American English: focusing on the compliments and compliment responses of college students**. Doctoral dissertation, Yonsei University, Seoul, South Korea.
- Lee, H. (2005). **Analysis on the Speech act of Compliment Responses of English-Speaking Learners of High Advanced Korean**. Master's dissertation, Ewha Womans University, Seoul, South Korea.
- Lee, W. P. (1996). An analysis of politeness in compliment behaviors of Korean college students. **Teaching Korean as a Foreign Language**, 21: 107-144.
- Leech, G. (1983). **Principles of Pragmatics**. London: Longman.
- Lorenzo-Dus, N. (2001). Compliment responses among British and Spanish University Students: a contrastive study. **Journal of Pragmatics**, 33: 107-127.
- Manes, J. & Wolfson, N. (1981). The compliment formula. In **Conversational Routine (Explorations in Standardized Communication Situations and Prepatterned Speech)**, edited by Coulmas, F. pp.115-132. The Hague: Mouton Publishers.
- Nelson, G. L., Al-Batal, M. & Echols, E. (1996). Arabic and English compliment responses: potential for pragmatic failure. **Applied Linguistics**, 19: 411-432.
- Oh, I. S. (1996). **A Contrastive Analysis of Speech Acts: Focusing on the speech acts of 'compliment responses'**. Master's dissertation, Soong Sil University, Seoul, South Korea.
- Paik, K. S. (1998). **A cross-cultural study of compliments and compliment responses in English and Korean**. Doctoral Dissertation, Seoul National University, Seoul, South Korea.
- Park, K. O. (2006). **A Study for "Speech Acts" Based on a Discourse Analysis – Focus on Korean text books and TV drama scripts**. Master's dissertation, Hanyang University, Seoul, South Korea.
- Santamanat, Narueworn. (2004). **Responding to compliments in Thai (การตอบรับคำชมในภาษาไทย)**. Master's dissertation, Thammasart University, Bangkok, Thailand.
- Shin, J. A. (2007). A Study on the Compliment-Response Speech of Russian Korean Speakers in Respect of Interlanguage. **Journal of Cross-Cultural Studies (比較文化研究)**, 11(2): 61-94.
- Sirirat, Sirinat. (2015). **A Cross-Cultural Pragmatic Study of Compliment Speech Act Performance by Thai University Learners of Korean**. Doctoral dissertation, Ewha Womans University, Seoul, South Korea.

- Song, Y. M. (2003). **The Art of Complementing: A Study on Korean Japanese Speech Act**. Master's dissertation, Ewha Womans University, Seoul, South Korea.
- Tanabe, Y. (1996). Homekotoba no Nichi ■ Eigo Hikaku (ほめことばの日・英語比較). **Nihongogaku (日本語学)**, 4(15): 33-42.
- Tang, C. H. & Zhang, G. Q. (2009). A Contrastive Study of compliment responses among Australian English and Mandarin Chinese speakers. **Journal of Pragmatics**, 41: 325-345.
- Wierzhicka, A. (1987). **English speech act verbs: A semantic dictionary**. Sydney; Orlando: Academic Press.
- Wolfson, N. (1981). Compliments in cross-cultural perspective. **TESOL Quarterly**, 15: 117-124.
- _____. (1984). Pretty is as pretty does. A speech act view of sex roles. **Applied Linguistics**, 5(3): 236-244.